

A. de Lelie, De beeldengalerij van Felix Meritis, 1809 - Rijksmuseum

den kunstenaar in zijn latere jaren nog sterker zal kenmerken, het 't kogelronde naderen der koppen van zijn figuren, sluipt hier al mede in. Hoe de kunstenaar ook zelf oordeelde in artistiek opzicht veranderd en, naar zijn inzicht, natuurlijk gevorderd te zijn, leert het verzoek, dat hij in 1808 richt tot heeren commissarissen van Felix, n.l. om hem de Inwijding af te geven, „alzo (hij) van voornemen was, hetzelfde op nieuw in eene andere vorm, en op kleiner formaat, . . . te verschilderen, en alzo meer overeenkomstig de verhooging van kunst en smaak, ter zyner eere voor niet, en zonder eenige beloning te verschilderen”⁸. In 1817 komt het stuk terug: wat er aan gedaan is, blijkt niet, doch, naar de technische behandeling te oordeelen, lijkt het bestaande schilderij de onveranderde lezing van 1800 te zijn.

Het jaar 1809 zag niet alleen de aflevering van de Beeldengalerij, maar ook de voltooiing van de reeds ter sprake gebrachte familiegroep, die der familie Bonebakker.